

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm LII. Dilecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

versus quemlibet seu malæ seu bonæ fidei possessorem, iste est casus nostri Capituli.

5. Sed et si appellatio facta sit specialiter, contra certam personam, & tertius ab ipso causam habuerit. v.g. emerit bona quavis fide, agi tamen potest contra eum per viam attentati, vt Iudicis officio rescindatur, quod actum est. *l. Chyrogaphis. 47. §. Si ea. ff. de administr. vbi Gl. & Barr.* imò verò etiam procedit talis reuocatio attentati, tamen si tertius possessor bonæ aut malæ fidei causam non habuerit à Iudice vel à parte, sed ab alio quolibet, vti colligitur ex *c. Ex parte. vbi Imol. monet. h. tit.*

6. Ex quo colligitur remedium istud per viam attentati longè vberius esse, quam interdictum recuperandæ possessionis, si quis post interpositam appellationem spoliatus sit; etenim remedium illud attentati competit etiam pro rebus mobilibus, & contra successorem spoliatoris, nec opus est probare spoliationem, sed id solùm, quod actor tempore appellationis possederit, quæ omnia aliter se habent in interdicto recuperandæ seu vnde vi, sicuti videre licet in *D. restis. spoliator.*

CAPITVLVM LII.

Dilecti.

PARAPHRASIS.

Lis erat super quadam Capella inter Cantuariensem Archi-Episcopum & Priorem ac Monachos Cantuarienses, tunc Monachi duos ex Fratribus Romam ad Pontificem miserunt, quos nihilominus Archi-Episcopus post arreptum iter excommunicauit. Eo intellecto, Resp. Innoc. Cùm plus aliquid sit ad Sedem Apostolicam appellare factò quam verbo, Monachi autem hoc ipso quòd ob dictam causam ad Sedem Apostolicam accesserunt prouocare censeantur, ided mandatur quibusdam, vt Monachos excommunicatione non adstrictos esse denuntient.

SUMMARIVM.

1. Excommunicatio & quavis censura lata

post appellationem etiam extraiudicialem ipso iure irrita est.

2. Ordinariè, seu in aliis casibus attentata post eam non sunt ipso iure nulla sed rescindenda.
3. Sola itineris arreptio ad Superiorem vim appellationis extraiudicialis habet, cuius semper locus esse potest, cùm Superior per viam querelæ adiri potest, etiam citra omnem appellationem.
4. In appellatione judiciali licet sufficiat quouis verbo vel factò voluntatem appellandi exprimi, necesse tamen est, vt etiam tunc Apostoli petantur, aliæque requisiti ad appellationem judicialem ponantur.

Not. I. Excommunicatio & quavis censura lata post appellationem etiam extraiudicialem ipso iure irrita est. *c. Venerabilibus. 7. de sent. excomm. in 6.* est autem hoc speciale in censuris, prout hîc notauit *Franc.* vbi consilium dat, si quis timeat, ne Superior quidpiam imperans, censuram ei inferat, vt ad eam declinandam mox appelleret ad superiorem. Ordinariè verò seu in aliis casibus attentata post appellationem extraiudicialem non sunt ipso iure nulla, sed pendunt ex futuro euentu, ita vt justificata appellatione rescindi debeant. *c. Consideranimus. 10. c. Cùm nobis. 19. vbi Innoc. n. 2. de de elect. Alex. hîc. num. 13. contra Abb. notand. 1.*

Non parùm autem refert, num attentata post appellationem sint ipso iure irrita, an non irrita, quamvis postea rescindenda; si enim irrita sint, tunc etiam deserta appellatione agi potest per viam nullitatis, videlicet in attentatis post appellationem judicialem, & in certis casibus in attentatis post extraiudicialem, sicuti *Alex. hîc explicat. n. 13.* at verò si non sint ipso iure irrita, tunc deserta appellatione revocari non possunt per viam nullitatis, sed tantùm per viam juris ac iustitiæ. *c. Concertationi. 8. h. t. in 6.*

Notandum II. Sola itineris arreptio ad Superiorem vim appellationis habet, debet

debet autem hoc specialiter & peculiariter intelligi de appellatione extrajudiciali, quæ est prouocatio à causa, vt proinde talis appellatio tunc semper locum habere possit, cum superior per viam querelæ adiri potest, etiam citra omnem appellationem, sicuti *Abb. hic* docet n. 6. & exemplum habes in executore, item Episcopi Vicario seu Officiali, à quibus appellari non potest, & tamen locus est querelæ, seu supplicationi.

At verò in appellatione judiciali tamen si opus non sit vocem appellandi proferre, sed quouis verbo aut facto voluntas appellandi exprimi possit, tamen necesse est Apostolos petere, & alia agere, quæ ad judicialem appellationem requiruntur, cum enim appellatio, quæ fit, facto æquiparetur, ac veluti succedat in locum appellationis, quæ fit per vocem *appello*, idè eadem in illa seruari debent.

CAPITVLVM LIII.

Pastoralis.

PARAPHRASIS.

Interrogatus fuit Innoc. III. si Princeps causam deleget remota appellatione, an solum frustranea appellatio inhibita censeferi debeat. Ad hoc Resp. Cum per appellationem frustraneam, etsi inhibita non sit, causa impediri non debeat, idè quamlibet appellationem, quæ à jure expressè concessa non reperitur, remotam esse, nihilominus sitis, qui appellare cupit, iniustè grauatus sit, grauamen istud per superiorem tolli potest.

SUMMARIUM.

1. *Dispositio quamuis odiosa aut exorbitans nunquam tam strictam interpretationem meretur, vt nihil operetur, aut verba eius frustranea & inuvalida sint.*
2. *Licet clausula: remota appellatione: impediatur effectum suspensiuum, non tamen impedit deuolutiuum.*
3. *Non obstante etiam eadem clausula recipienda est appellatio, quotiescumque in ju-*

re aliquod factum pro grauamine agnosci-
tur.

4. *In casu quo per privilegium, vel statutum appellatio adempta est, & notorium grauamen infertur, non quidem per viam appellationis, sed supplicationis, aut in integrum restitutionis, per superiorem succurri debet.*

NOtandum I. Dispositio quamuis odiosa aut exorbitans, idè quæ absolute loquendo strictam interpretationem mereatur, tamen non ita restringi, aut talem interpretationem sortiri debet, vt nihil operetur, aut verba frustra & inuuliter prolata sint. Ita sumitur ex *cap. Si sententia. 16. in fine. de sent. excom. in 6. l. Si stipularum. 110. ff. de verb. oblig. & tradit Abb. hic. n. 2. Alex. n. 8.* quòd verba dispositionis, si alioquin frustra posita essent, etiam ad impropriam significationem extendi debent. *arg. cit. 6. Si sententia. & Bald. in Rubr. C. de contrahend. empt. n. 9.* ait: quòd non tantum clausula, sed etiam verba singula posita in contractu ita intelligi debent, vt frustra non sint, sed aliquid operentur, dummodò id fiat secundum naturam contractus, idque propter Regulam receptam: quòd verba intelligi debent, secundum naturam actus & materiam subiectam.

Not. II. Licet clausula *remota appellatione* impediatur effectum appellationis suspensiuum, non tamen impedit deuolutiuum. Et habet id etiam locum, si jus ipsum præcipiat causam cognosci, remota appellatione, vt in *c. Inquisitionis. 16. de heret. in 6.* quòd Episcopi & inquisitores in causa hæresis procedere debeant appellatione remota; nihilominus enim Archi. Episcopus comparationè Episcopi, & multò magis Papa à reo interpellatus cognoscere potest de iustitia processus & sententiæ, atque inhibere, ne ulterius procedatur ad executionem, *c. Romana. 3. §. Si autem h. t. in 6.* Et docet *Gl. in Clem. 1. verb. Oneramus. de iure patron.* vbi ait: quòd superiore mendare debet, quæ malè acta sunt, attentata tamen à Iudice inferiore non per viam nullitatis, sed per viam ordinariæ querelæ seu iustitiæ imple-